

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Turnerji in Sokolci.

Slovanski Sokoli gotove opazujejo razvitek in gibanje nemških telovadcev, turnerjev; saj vidijo, koliko je njim dovoljeno, in koliko se Sokolcem prepoveduje. Zlasti Praški in v obče češki Sokolci utegnejo zavidati avstrijske turnerje, kateri se smejo zbirati brez strahu, vabiti v Avstrijo tudi turnerje iz Velikonemčije. Naj torej povemo nekoliko o vsem nemškem telovadništvu v obče in o avstrijskem posebej o priliki, ko je bil velik shod avstrijskih turnerjev in nemških vablencev v Kremsu.

Zveza avstrijskih in velikonemških turnerjev se imenuje od l. 1867. „Deutsche Turnerschaft“ in šteje skupno okoli 300.000 nemških mož in mladeničev v 3150 društvih.

Zastopani so v tej nemški telovadski zvezi avstrijski nemški telovadci iz 4 telovadskih okrožij; iz Češke — Nižavstrijske, Moravske in Šlezke — Štirskke, Koroške, Kranjske, Primorske — Gornjeavstrijske, Salburške, Tirolske in Predalberške. Iz teh okrožij sedé 4 odborniki v skupnem odboru.

Vseh telovadnih krogov je 15, namreč 14 v Nemčiji in XV. v imenovanih avstrijskih deželah. Avstrijski telovadski krog je bil potrjen pod imenom „Deutschösterreich“ 13. marca l. 1868. od nižavavstrijskega namestništva. Ta avstrijski krog se hitro množi zadnja leta; do leta 1881 je štel samo 146 društev s 18.000 udi; zdaj pa šteje že 280 društev s 35.000 udi.

Nemci naravnost razkrivajo, da so telovadska društva poklicana v prvi vrsti buditi narodno zavest v Nemcih. Ker slikajo povsod „nevarnost“ zdanje avstrijske dobe za nemštvo, delajo toliko laže na razširjenje teh društev, in od tod je umeti naglo njih pomnoževanje.

Da delajo ta društva že po osnovi tudi nemško politiko, je razvidno iz tega, da se imenuje avstrijski telovadni krog „Nemškoavstrijsko“. Z namero izključuje ta krog Gališko in Dalmacijo, torej popolnem v zmislu zdaj delujočih nemških nacionalcev pod načelnštvom Schönererjev.

Kar po tem takem počenja avstrijski telovadni krog, ni Slovanom cislitavske polovice indiferentno.

Oni imajo pravico in dolžnost, dobro opazovati delovanje in gibanje nemških telovadcev v Avstriji.

V resnici so tudi na shodu ali, kakor oni pravijo pri Kreisturnfestu v Kremsu govorili mnogo takega proti Slovanom, kar so novine, ki za nje pišejo, zaznamovale samo s pikicami, zbavši se iz opravičenih razlogov roke državnega pravika. Umevno je po tem, kake naslove so nadevali Slovanom, „der slavischen Hochfluth“ itd.

Z veseljem poročajo nemške novine, kakó so prevladavale v Kremsu zastave z barvo „schwarz-roth-gold.“ Tudi barve nemškega reicha so vidno in mnogotero pričale o zavesti ozke skupnosti z velikim nemškim narodom.

Z dovoljenjem! Ako se poslužuje kak narod barv, ki kažejo jedino na njegovo narodnost, ni to nobena pregreha, ker dokazuje to jedino hrepenenje po narodnem razvijanju, po narodni zavesti. Vse drugo je ostentativno kazati in razobešati zastave z barvami kake države. To kaže na politiko in nima z narodnostjo opraviti ničesar. Kdor je v resnici lojalen, je zadovoljen z zavestjo o skupnosti s sorodnimi ali krvnimi narodi in brati, in se ravno zaradi lojalnosti ne briga o barvah drugih držav, v katerih živé ti krvni bratje.

Slovani avstrijski ne razobešajo nikdar zastav drugih držav, in so popolnem zadovoljni, da smejo izražati sočustvovanje s sorodnimi oddelki slovenskega plemena. V tem se razločujejo oni od nemških turnerjev, in vender Slovanom očitajo one nemške novine „panslavizem političen“, katere izražajo veselje nad zastavami z barvami Velikonemčije! To naj si zapomni slovenske novine in slovenski rodoljubi, da primerno zavrnejo o pravem času take neosnovane očitbe.

Dr. Hans Stingl je govoril na turnerskem shodu v Kremsu tudi o državno-pravnih in parlamentarnih razmerah v Avstriji. Novine nečejo tega govora ponatisniti ad verbum; one gotovo vedó, zakaj, mi pa tudi. Dovolj je to, da je ta gospod pozval nemške turnerje, da morajo delati nato, da se oblika nemških zveznih dežel uresniči popolnem (dass das Gebilde der deutschen

Bundesländer zur vollen Wahrheit werde“ — in na te besede sledé po novinah pike!)

Nemškim avstrijskim turnerjem dajejo torej pred vsem svetom nalogo, da naj dežele nekdanjega nemškega bunda ponemčijo in takó skrbé za Germanijo.

V tem zmislu se je na Kremškem shodu mnogo govorilo, in so poudarjali, da je 300.000 nemških turnerjev, ki imajo vsi jeden cilj pred očmi, in ki utegnejo iti vsi v boj za dosego tega cilja.

To je jasno za avstrijske Slovane v naši polovici, in Sokolci češki in slovenski imajo težko nalogo, ne samo v tem, da se pomnože, ampak tudi v tem, da bi primerno razvijali narodno zavest in se v bran postavili za slovenske narode proti nameram in danim nalogam nemških turnerjev.

Slovanski Sokolci imajo že zaradi tega težavno nalogo, da ni sokolstvo dovolj močno razvito, da ni še povsod razširjeno, in pred vsem tem, da nimajo avstrijski Sokolci nikakih sokolskih zvez zunaj naše države, jednako nemškim turnerjem. Vsekakor bi bilo želeli, da se razvije sokolstvo tudi po drugih slovanskih državah, in da stopajo avstrijski slovanski Sokolci v zvezo z zunanjimi sokolskimi društvi. Slovani potrebujejo veliko bolj probujenja narodne zavesti, nego nemški narod.

Ako se ne bodo slovanski Sokolci podvzivali razširiti svojih društev čez meje naše države, zaostanejo daleč za uplivom zveze nemških turnerjev, in se je bati, da bodo ravno takó škodo trpeli Slovani avstrijski v tem pogledu, kakor trpé v šolstvu zastran tega, da si niso osnovali skupnega šolskega društva, in da avstrijskim Slovanom ne priha na pomoč kako obče šolsko društvo zunaj države, jednako Berolinskemu občemu Schulverein.

Avstrijskim in zunanjim Slovanom se je učiti od Nemcev; ti skrbé za vseobsežna društva in se ne bojé, če ta društva delujejo za avstrijske Nemce zunaj cesarstva, kajti oni se opirajo na to, da delujejo za probujo in kulturo skupnega, jednega naroda. Slovane pa samo sovragi motijo in cepijo, da ne izvršujejo jednaci načel.

Avstrijski Sokoli! delujte in posnemajte Nemce ter snujte društva in probujajte ter krepite narod telesno in duševno!

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

V evangeliu čitamo, kako se je pritihotapil vrag, ko so ljudje spali, ter natrosil lulike mej pšenico. Skoro kaj jednacega pripetilo se je Vam, gospod urednik! Ko ste preteklo soboto in nedeljo bivali na Koroškem pri sijajni slavnosti Einspielerjevi ter uživali v polni meri vso naslado pravega „koroškega dežja“, tiskali smo mi zadnje „Nedeljsko pismo“, v katerem sem jaz pripovedoval o nekem gospodu, ki čuje na ime, koleri podobno. Vrnivši se s Koroškega mesta ste še dobro spali, že so zarozljale sable pred Vašimi durmi in v imenu gospoda z imenom, koleri podobnim, zahtevala sta dva gospoda satisfakcije od Vas, to se pravi, da pero zamenjate z britko sabljo in na mejdanu poskusite svojo srečo, oziroma svojo moč in spretnost.

Akoravno dobro vem, da taki slučaji v Vas neso nenavadni, — saj je to, če se prav spominjam, že šesti pot — mi je vender bilo neljubo, da sem Vam prouzročil take pohode in štejem si v dolžnost, da se opravičim, da ne porečete, da sem Vam podtaknil kukavično jajce.

Jaz pišem za resnico in samo resnico. Lahko torej gledé poslednjega „Nedeljskega pisma“ izjavljam, „kar sem pisal, sem pisal!“ Vse je živa istina, še premalo sem povedal. Če bode treba, povem lahko še več, zlasti pikantna prizora v kazinski kavarni in „Pri lipi.“ Prizor na frančiškanskem mostu in beg skozi Špitalske ulice je zgodovinsko pristen, kar Vam vsako uro lahko potrdijo oči-vidci gg. Krsnik, komi pri g. Souvanu, Janko Pajk, črkostavec v „Narodni Tiskarni“ in učitelj Gregorač.

Te priče bodo po našem sodnijskem redu vse-kako zadostovale. Ko bi pa to še ne bilo dovolj, bodite brez skrbi, kajti imam jih še pol dvanajstotice v rezervi, za začimbo pa mi je še na razpolaganje mestni stražnik. Iz tega torej razvidite, da sem dobro podkovan, da bodem vse dokazal, kar sem pisal, in da bi bil lahko še več pisal, da sem hotel. Lahko miselnosti mi torej ne bode očitati, temveč priznali, da je moja informacija bila dobra, temeljita, ker imam za vse, kar sem pisal, dobre in veljavne dokaze, mej nami bivajoče, žive ljudi, ki so vse to na lastne oči videli in na lastna ušesa čuli in potem meni pripovedovali. Ker so vsi imenovani gospodje popolnem verodostojni možje, ni bilo niti najmanjšega povoda, da bi tacega gradiva ne porabil.

Opravičeval sem se dolgo, mislil, da sem se tudi popolnem opravičil, saj je to za me veliko laglje, nego pa za glavni „Curcomité“ na Bledu, ki je pretekli četrtek mnogo ljudij poslal v aprila. Na lično tiskanih vabilih in tudi v Vašem listu se je čitalo, da bode dne 25. t. m. najprej promenadni koncert, potem tombola, naposled pa razsvetljava jezera in ples. Tak program še tako čmrnega človeka spravi po konci, oziroma kljub sedanji vročini — na led. In tako se je pretekli četrtek tudi meni in še nekaterim nesrečnejšem godilo. Prišli smo na Bled, a o koncertu in razsvetljavi niti duha ne sluha. „Curcomité“ napovedal je koncert, predno si je godbo zagotovil, ker slednje ni dobil, je ves program šel po vodi. To so pač Norimberžani previdnejši, kajti o njih se govori „Die Nürnberger hängen keinen, sie hätten ihn denn zuvor.“ Sicer pa tudi Blejci neso imeli koncerta brez godbe.

Ker torej ni bilo ne koncerta ne razsvetljave, imeli smo dovolj prilike in časa pasti željne svoje oči ob slikovitem nabrežji krasnega jezera. Prepričal sem se na tej paši, kakor že sicer mnogo-kdaj, da vlada na Gorenjskem precejšnja narodna malomarnost in da se o naših sicer vrlih Gorenjcih skoro že, vsaj deloma uresničujejo znani stihli:

Govor drž. posl. prof. Fr. Šukljeja
na volilnem shodu v Rudolfovem dne
17. avgusta t. l.

(Konec.)

Da Vam torej še enkrat na kratko razložim svoje mnenje o tem perečem vprašanju: uverjen sem, da s količkaj energije in s količkaj požrtvovalnosti oživotvorimo projekt dolenjskih lokalnih železnic. V bodočem deželnozborskem zasedanju bode deželni zastop vodine Kranjske sklepal o deželni subvenciji za to podjetje, — skušal bodem, da storim svojo dolžnost! Ista dolžnost me bode vodila pri pogajanju za državno podporo, i tu se naadejam ugodnega uspeha. Ali jednega ne smejo pozabiti dolenjski rojaki, in zaradi tega obračam se v prvi vrsti do danes tu zbrane inteligencije Novomeške, da je podjetje navzlic našim naporom mrtvorojeno dete, dokler se prebivalstvo za stvar ne vname in vnetosti svoje ne dokaže, ne samo z besedami in platoničnimi prošnjami, temveč z dejanji in istinitimi žrtvami!

A sedaj — predno končam — še jedno besedo o političnem položaju, besedo, katera je morda posebno umestna dandanes, ko je vest o iznenadnem razpustu Kranjske gimnazije neljubopresenetilain razburilajavno mnenje po vsem Slovenskem. Gospoda moja, politična načela, katera uplivajo na moje zastopanje, znana so mojim volilcem. Odkar posedam v parlamentarnih korporacijah, odločevala so vso mojo taktiko. Nikogar ne dražiti, nikogar ne izzivati, toda s krepko desnico zavračati vsak napad na našo narodno čast, nikomur tudi nemškemu sodeželanu ne kratiti njegovih pravic, toda z neupognjeno vztrajnostjo potezati se za zakonito pravo lastnega naroda, zmernim biti v svojih terjatvah, nič ne zahtevati, kar je nemogoče ali vsaj v sedanjih razmerah, za to pa od onega, kar si enkrat po dobrem preudarku postavil na svoj program, niti za las ne odstopiti — to morajo po mojem prepričanju postati vodilne ideje za vsakega razsodnega politika na slovenskem ozemlju. Taka politika ni šovinistična, temveč domoljubna je v najboljšem zmislu. Ona morda ne bode ugajala nekaterim čudakom, kateri so vajeni, prebivati v oblakih, zibati se v sladkih sanjah ter krmiti se z rosnimi halucinacijami, — resni politik pa, kateri mora stati na tej suhoparni praktični zemlji, videl bode tu jedino pravo pot, po kateri je kreniti maloštevilnemu rodu slovenskemu.

In obrnimo to načelo na naše razmerje do sedanje vlade! Istina je, da Taaffejevo ministerstvo ni kri iz naše krvi, gola istina, da imamo mnogo utemeljenega povoda pritoževati se nad njegovo neodločnostjo in malomarnostjo, a vendar sem bil vedno pripravljen ter sem pripravljen tudi dandanes podpirati to vladu, vendar le do gotove meje in z gotovimi uveti.

Nikoli, gospoda moja, nesem bil namenjen, brezpogojno klanjati se vladnim nazorom, hlapčevska dela opravljati vladujočim ministrom. Ne, gospoda moja, tako lizunstvo nevredno je

narodnega zastopnika, tak „marasmus servilis“ onečasti poslanca in omadežuje volilce njegove! Prav je, da podpiramo vladu, dokler se z njo strinjamo vsaj v glavnih načelih, a za svojo lojalno podporo moramo vladu prisiliti, da nam tudi ona stori in izpolni, kar smemo zahtevati po naravni in po ustavni pravici.

To smo posebno letos naglašali v vseh svojih govorih, to smo izrecno poudarjali tudi v oni spomenici, o kateri sem prej bil govoril. Tu stoji zapisano črno na belem, da morajo slovenski poslanci vladi skotegniti svojo podporo, kakor hitro se ne izvrše skromne narodne in gmotne terjatve našega naroda!

Dunaj smo zapustili, z obljubami potolaženi in nadejajoč se, da bomo kmalu mogli pokazati volilcem svojim sad našega prizadevanja. V tem zmislu govoril sem in pred dvema tednoma na mnogobrojno obiskanih volilnih shodih v Metliki in Črnomlju, še volilci belokranjski pridružili so se jednoglasno mojim nazorom. Pa ko se vrnem čez Gorjance zopet v Novo Mesto, ter pogledam v časnike, — prvi list, ki ga vzamem v roke, javlja mi nepričakovani razpust slovenske spodnje gimnazije v Kranji! Gospoda moja, jaz nesem zastopnik gorenjskih volilnih okrajev in tedaj nemam povoda, echaufirati se za lokalne koristi mesta Kranja. A stvar gre soditi z višjega stališča! Kot šolnik moram izjaviti, da baš iz strokovnih ozirov ni kazalo, sedaj razpustiti tega zavoda. Bil je dovelj obiskan, z druga strani pa je gimnazija ljubljanska tako prenapolnjena, da je absolutno nemogoče, še ono mladino, katera se je dosihmal učila v Kranji, tlačiti v ljubljanski zavod. Kar se je v zadnjem času govorilo o potrebi, mladino odvrčati od srednjih šol, ter napotiti jo k obrtnemu pouku, je pač večinoma opravljeno, toda prej, gospoda moja, ustvarite nam obrtne šole, dajte nam druge strokovne zavode stoprav potem zatvorite nam to ali ono obstoječo srednjo šolo! In kaj čem reči o naših narodnih težnjah?! Naučni minister je v prvi vrsti poklican, utešiti naše hrepenenje po ustavni enakopravnosti. Od njega zahtevali smo, da nam ustanovi slovenske paralele po sosednjih deželah, na južnoštajerskih in primorskih gimnazijah. Po obljubah, koje smo dobili na Dunaji, nadejali smo se, da se nam skoro spolni goreča naša želja — in sedaj? sedaj, gospoda moja, le tri take zavode imamo na Kranjskem, in v devetem letu Taaffejevega ministrovanja uničilo nam je njegovo naučno ministerstvo jeden zavod, tedaj iz tega pičlega števila tretjino! Gospoda moja, naj se nihče ne tolaži, češ, saj se to ni zgodilo pri nas, naredba Gautscheva zadeva le Gorenjce! Ne, gospoda moja, kar se je včeraj pripetilo Kranjski gimnaziji, utegne se jutri pripetiti Novemu Mestu. In naj se tudi nemškomišleči možje mej nami ne sprijazniijo s tem vladnim činom: kakor smo se bili varali glede narodne terjatve, tako neprijetno utegnemo biti iznenadeni pri gmotnih zadevah, ako se o pravem času ne ohrabrimo, ter energično ne objavimo svojega mnenja.

Kaj je nam torej storiti? Gospoda moja, morda

mi bodeite priznavali, da nesem previhrast, preburen politik. Tudi tu se ne bodem prenaagil, čakal bodem, da se na lici mesta uverim o dveh rečeh. Prvič, ali je udarec proti Kranjski gimnaziji pripisati le jednemu članu Taaffejevega kabineta ali je celo ministerstvo solidarno s tem postopanjem? Potem pa, gospoda moja, drugo pitanje: ali nas mislijo odškodovati za našo izgubo, ter namerava li vlada potrebno ukreniti, da zadostuje našim narodnim in materijskim terjatvam? Z obljubami ne bodem zadovoljen, izgubil sem vero v njih rešitev. Dejanja bočem videti in to prav kmalu, sicer, gospoda moja, veleva mi čast, moja čast, gospoda, in čast mojih volilcev — vsaj po mojem mnenju, — da neham podpirati to sistemo. Nadejam se, da bomo slovenski poslanci v burnih dnevih, kateri so bržkone nam usojeni, složno postopali, kakor jeden mož. Rad bi videl, da bi se posrečilo, isto slogu, isto soglasje ohraniti mej celo državnozborsko večino. Le tedaj more desnica imenovati vladi, če je ozko zveržena, jednotna organizovana. Skoro se bojim, da bode na desnici različno mnenje zavládalo baš glede učne politike. Bog daj, da moj pesimizem ni utemeljen — vendar pa, gospoda moja, mora merodajno biti za nas slovenske poslance dostojanstvo našega naroda, in to bode nas vodilo tudi v najbolj neugodnem slučaju!

To, gospoda moja, so moji nazori, tako sem bil postopal v minulem zasedanju, tako nameravam postopati v bodoči sesiji. Vas pa, čestiti volilci, prosim, da mi razodenete svoje mnenje tako odkrito in pošteno, kakor sem Vam jaz bil razodel svoje misli. Ob jednem javljam, da sem rad pripravljen, odgovarjati posamičnim interpelacijam.

Einspielerjeva slavnost.

(Konec.)

Tržič: Tržiški Slovenci.

Toplice na Kranjskem: Kupljen, notar; Golob, trgovec; Kalinger, učitelj; Janez Dolinar, župnik; P. Gregor, kapucin; Janez Babnik, župnik; Novak, Česenj, kaplana; Rozman, župnik.

Vrhnika: Čitalnica.

Črnomelj: Kupljen, Janko Švajger, Anton Švajger.

Ribnica: Župnik Volar, kaplan Berce, župnik Drobnič, dež. poslanec Pakiz, jurist Mraki, trgovec Šega, posestnik Oražem.

Višnja gora: Županija St. Vidska pri Zatičini.

Dunajsko Novomesto: Josip Štangel.

Ormož: Ormoška čitalnica, „Sloga“, Podružnica sv. Cirila in Metoda.

Pismeno čestitali so:

Škof Krški, škof ljubljanski, škof Tržaški, škof Djakovski (Strossmayer pisal je lastnoročno, 10 strani dolgo pismo v 4° formatu).

Župan ljubljanski Peter Grasselli.

Jožef Pogačnik, župnik v Kotlji.

Fr. Vizonik, prošt v Dobrlivesi.

Dalje v prilogi.

Gorenjci so brali
Dolenjci beró,
Dolenjci so pili,
Gorenjci pijó.

In zares, če pojde dolgo tako naprej, bodo slovenski Korošci kmalu prekosili naše Gorenjce, če jih, izimši nekatere kraje, sploh že neso. Le pomislite, „Mir“ tiska se v 3100 izvodih in ni je vasic, ki bi ne imela par izvodov tega lista, snujejo se podružnice sv. Cirila in Metoda, slovenske požarne brambe, posejilnice itd., takraj Kočne in Stola pa vse tiho, kakor da bi vsega tega treba ne bilo. In kolika je zavednost onkraj Karavank, videlo se je pri Einspielerjevi slavnosti. Sovražni nam listi sicer skušajo zmanjšati te slavnosti pomen, a čitajoč v „Freie Stimmen“, da je bil v Sveče napovedan škof iz Belovara, da je bil pri slavnosti prisoten državni poslanec dr. Vošnjak, deputacija iz Prage in da je te osebe dotični poročevalec z lastnimi očmi videl, potem moramo nemško občinstvo na Koroškem le pomilovati, da mu taki malovestni ljudje delijo politično duševno brano.

H koncu bodi tu še mesta naslednjim stavkom iz „Freie Stimmen“: „... Diese Sorte von Welt-

beglückern ist uns weniger gefährlich als unsere ureigene Gemüthlichkeit, welche so ungestraft zulässt, dass am hellen Tage in einem der besuchtesten Locale der Stadt — beim „Sandwirth“ — verschiedene slovenische Lieder vom Stapel gelassen werden. Die Herren Sänger der Laibacher Čitalnica wussten eben, dass wir Klagenfurter Niemandem ein Haar krümmen und uns unzählige Male Slava in die Ohren schreien lassen, ohne uns zu rühren.“ Zatorej: Živela „ureigene Gemüthlichkeit!“ S.

Mabel Vaughan.

Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins
(poslovenil J. P—ski.)

Drugi del.

Petnajsto poglavje.

Mabel se jej je najtopleje zahvalila ter izrekla neomejeno zaupanje na nje prijaznost in dobrotljivost, o katerih je bila že poprej se preverila; vendar se je pomišljevala in povabila ni hotela naravnost niti sprejeti niti odbiti, rekoč, da zavisia od Helene in da dvoji o nje privoljenji.

„Oh, prosim, storite to, kar stara mati predlaga!“ uskliknila je Beatrica, dočim je gospa Par-

civalova nagovorila Heleno, da bi jej željo izpolnila, „Toli se bomo veselili, ko bodeite pri nas! Strijo Bayard je ves čas od doma pri porotah in toliko ga pogrešamo!“

Beatrica se je vedno še bolešno spominjala, kako ostro in krivično je strije Mabel sodil; morebiti je sedaj menila, da se ravno njega hoče ogibati, zato je prepekano pristavila še one zadnje besede omenivši jej, da z njim ne pride v nobeno dotiko. To slutnjo je Beatrici na videz potrdil še sledeči dogodek. Ko je gospa Parcivalova radostna naznanila, da je Helena zahtevani dopust privolila, branila se Mabel ni več ter je vsa radostna prešla povabilo.

„A z jednim pogojem! zaklical je Henrik. Častita gospa — ne prezrite pristavljenega uveta! Jaz sem že ukazal konja spraviti v hlev, in gospa Vaughanova se nadeja vaše družbe pri obedu.“

„Nameravala sem precej se vrniti,“ rekla je Parcivalova, „ter tem to tudi doma naročila. Ker pa gospa Vaughanova pravi, da se pri njej brez okolnostij lahko rano obeduje, in ker se mlada prijateljica za tridnevni dopust mora tudi malo pripraviti mislim, Beatrica! danes naj se le Patenova nekoliko čudi in naju čaka.“

Silvester Hutter, uradnik v Celovci.
Jos. Fritz, dekan v Št. Mohorju z duhovščino dekanije.

Iv. Resman v Ali na Tiroljskem v imenu tamšnjih Slovanov.

Katoliško-konstitucionalno društvo za Koroško.

Naročniki „Mirovi“ iz Šmartna pri Litiji.

Adresa Slovencev iz dravskega polja (s 24 podpisi).

C. kr. I. koroško veteransko društvo v Celovci.

F. Vapis, župnik v Št. Paternionu.

Fran Bradaška v Karlovih varih.

Dijak Karol Lebmaher v Celovci.

Davorin Trstenjak, župnik v Starem trgu pri Slovenjem Gradci.

Josip Nolli, operni pevec v Milanu itd. itd. vsega skupaj 124 na številu (spomenice raznih društev, priznanice rodoljubov iz vseh pokrajin slovenske dežele in veliko število čestitk)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. avgusta.

Naučno ministerstvo jako hiti z izvajanjem svoje naloge proti srednjim šolam. Razposlalo je že vse dotične ukaze. Vsekako hoče, da bode ona stvar že dovršena, ko se snide državni zbor, da bodo poslancem že predložila vlada neovrgljiva dovršena fakta. „Narodni Listy“ priporočajo, da bi se poslanci ne zadovoljili s papirnimi protesti, ki nič ne koristijo, ampak naj bi državni zbor sklenil zakon, ki bi omejil absolutistično moč naučnega ministra ter bi vsaka narodnost v naučnem ministerstvu dobila svojega sekcijanskega načelnika s primernim delokrogom. Nam se ta svet češkega lista zdi dober, a je javljane izvedljiv pri sedanjih razmerah.

Vnanje države.

Princ Koburški zadel je v **Bolgariji** ne le na vnanje, ampak tudi na velike notranje težave. Stranke se sovražijo med seboj tako, kakor v malokateri deželi. Vse gleda le na lasten dobiček. Novi knez je hotel sestaviti ministerstvo iz vseh strank, toda nikdo neče prevzeti sestave koalicijskega ministerstva. Stambulov, Tončev, Stojilov vsak se brani prevzeti to nalogo, ki je pa tudi neizvedljiva, ker opozicijonci nečejo nikake sprave s sedanjo vladno stranko.

Srbska vlada odpustila ali pa upokojila je mnogo uradnikov, kateri so bili odločni pristaši prejšnje vlade in jih nadomestila s svojimi pristaši. Skoro vsi okrajni glavarji so novi. Ristić pa tudi drugače ne more delati, če se hoče obdržati, ker pristaši prejšnje vlade bi mu odločno nasprotovali. Sedaj še ni določeno, kako dolgo ostane ruski car v Kodanji, najbrž se bode do konca drugega meseca že vrnil v Peterburg. Nekateri listi vedo povedati o nekem napadu na ruskega carja, ker je pa le časnikarska raca.

Pododsek lige **francoskih** patrijotov je sklenil v poslednji seji, da naj liga patrijotov na vse mogoče načine dela na to, da se bodo člani nemških vojniških društev na francoskem zmatrali za vohone in kaznovali po novem zakonu proti vohonom. To bi bil odgovor na obsodbo nekaterih članov francoske lige patrijotov pri državnem sodišču v Lipsiji. Člani nemških vojniških društev itak le vohonarijo po drugih državah. Nadalje je pododsek sklenil prigajati vlade, da se naloži poseben davek domačinom, ki imajo tujce v službi. — Ker so ruski listi začeli grajati postopanje francoskih radikalcev, so pa fran-

coski radikalni listi začeli pisati proti Rusiji in se potegovati za Koburžana. Organ Clémenceau-a „Justice“ graja vlado, da podpira rusko politiko. Kaj takega bi ne bili pričakovali od republikanske vlade. Sicer pa upitje opozicijskih listov nema dosti pomena, ker je že itak njih navada, da grajajo vse, kar stori vlada.

Italijansko ministerstvo je sedaj popolno. Baron Blanc je prevzel ministerstvo vnanjih zadev, katero je vodil nekaj časa Crispi. Poslednji si bode pa obdržal notranje zadeve.

Načelnik **belgijskega** generalnega štaba general Brialmont, je dal svojo ostavko, ker se pri nekaterih imenovanjih ni oziralo na njegove predloge. Njegov naslednik bode general Boyard. Brialmont je imel velike zasluge za zboljšanje belgijske vojske in je tedaj za državo škoda, da se je odpovedal svoji službi.

Ustaje v **Afganistanu** ni zatrla orožje emirovih vojakov, temveč so se ustajniki le udali, ker jim je primanjalo živeža po gorah, kodar so imeli svoja taborišča. Daleč okrog so že bili vse poropali in pojeli, s tujega pa neso mogli dobiti živeža, ker neso imeli denarja in ker je vsa trgovina bila ustavljena. Mir pa sedaj še ni utrjen, ampak mnogi rodovi se utegnejo zopet spuntati, ko se dobro pripravijo za boj. — Znači afganski pretendent Eyub han, katerega so Perzi imeli zaprega, je baje ubežal. Misli se, da je sedaj že na ruskih tleh. Eyub hana bi radi Rusi spravili na afganski prestol. Po drugih poročilih je pa Eyub han bežal v Herat. Njegov prihod v Afganistan utegnil bi dati povod novi ustaji. Ker je Eyub zlasti v Heratu jako priljubljen, bi ne bilo čudno, če v kratkem preženo Afgani Abduramana in Eyub zasede afganski prestol. To bi bil pred vsem velik udarec za Angleže, ki so mislili, da so si s svojo pogodbo z Rusijo že popolnoma zavarovali svoje koristi v Afganistanu.

Dopisi.

Iz Zagreba 24. avgusta. [Izv. dop.] Hrvatski sabor odprl se bo, kakor ste že javili v cenjenem svojem listu, dne 1. septembra. Prihodnja saborska doba važna je radi tega, ker bo trajala pet let in ker bo imela med novimi zastopniki opozicija samo 18 članov, namreč d. v. zastopnikov zmerne opozicije in devet stranke prava. Takozvana „narodna stranka“ imela bo torej priliko, z ogromno svojo večino skozi polnih pet let odločevati v vseh zadevah, tikajočih se gmotnega in duševnega razvitka naroda. Opozicija v novem saboru sicer ne bode rok križem držala, dasi ne more pričakovati od svoje akcije niti najmanjšega pozitivnega uspeha. Prva prilika, da malo potipa žilo vladajoče stranki, pružila se jej bode prigodom verifikacije volitev. Dogodbe pri zadnjih volitvah za hrvatski sabor neso se mogle opisati v glasilih opozicije, vsled tukaj obstoječih tiskovnih razmer, tako drastično, kakor so se faktično vršile. Kar so torej novine, zaradi pritiska državnega odvetništva, morale zamolčati, to bodo spravili na dan pri verifikacijski debati članovi opozicije. — Vladne novine prizadevajo si sicer pomiriti duhove v kolu obeh opozicij, rekši, da bi bilo v interesu strank najbolje, ko bi se verifikacija mirno obavila. Čudna zares je ta nepričakovana miroljubnost in spravedljivost vlade, — no vse sladke besede so zdaj zastoj; opozicija ima trdno voljo, da v saboru brezozirno odkrije mnogobrojne protipostavne čine vladnih pristašev, ter se ne boji, izgubiti še to bomo število svojih mandatorov, ko bi se jej iz časov zadnje volilne borbe, do-

kazala od nasprotne stranke samo jedna jedina nepostavnost.

Na kraljevski reskript, s kojim se po novoobjavljenih volitvah sabor navadno odvarja, odgovarjalo se je druga leta z adresno na krono, letos pa, kakor se čuje iz merodajnih krogov, večina misli opustiti ta starodavni običaj, samo da se izogne adresnej debati. Kolikor se more doznati za tajnosti na Markovem trgu, ni vlada za prihodnje zasedanje sabora pripravila še potrebnega gradiva in se torej misli, da pride na dnevni red samo verifikacija volitev, konstituiranje sabora, volitev poslancev za Peštanski državni zbor in volitev kraljevinkega odbora, potem pa, da se bo sesija odgodila!

Od sv. Jurija ob južni železnici

23. avgusta. (Dijaška veselica.) Slovenci imamo društvo sv. Cirila in Metoda, ki še ne obstoji predolgo časa, zato je pa še tudi nema zadosti gmotnih pripomočkov na razpolago, da bi že zdaj moglo težko nalogo, ki si jo je naložilo, v polnej meri izvrševati. Zato je pa dolžnost vsakega Slovence, ki se svoje narodnosti zaveda, da to nam prepotrebno društvo z vsemi svojimi močmi podpira. To dolžnost smo tudi mi slovenski abiturijenti Mariborske gimnazije spolniti hoteli. Priredili smo zato v Šentjuriji ob južni železnici veselico, katere čisti dohodek bi naj pripadel društvu sv. Cirila in Metoda.

Vršila se je ta veselica 21. t. m. Dan je bil za zvananje goste jako neugoden, ker je dež kar curkoma lil. Pa kljub temu se ni zgodilo, česar smo se bali, da bi namreč nobenega tujega gosta ne bilo. Kajti razen vrlih narodnjakov v Šentjuriji, ki so se vsi veselice udeležili, počastilo nas je tudi veliko gostov iz sosednjih in celo oddaljenih krajev, med njimi tudi gg. dr. Srncev in drd. Dečko iz Celja, g. prof. Podgoršek iz Karlovca i. dr. Začetek veselice naznanila je pesen „Naprej zastava Slave“, katero je igrala vrha Šmarska godba. Potem se je vršil slavnostni vspeled po posamičnih točkah. Gostje so bili s petjem jako zadovoljni, kar je naznanjalo njih burno ploskanje. Dve pesni sta se morali celo ponavljati, namreč samospev („Nazaj v planinski raj“), katerega je pel vrli tenorist g. Sigl, in pa četverspev „Tičica gozdna“. Treba je tukaj tudi omeniti, da je velezaslužni gosp. dr. G. Ipavec nalašč za to veselico dve pesni uglasbil, namreč „Dijaška“ in pa „Molitev slovenskega dijaka“. Vrlemu gospodu skladatelju bodi za to na tem mestu očitna hvala izrečena. — Oficijalna govoro smo slišali dva: Pozdrav gosp. dr. Ipavca kot župana Šentjurskega in pa slavnostni govor abiturijenta g. J. Žmavca kot predsednika slavnostnemu odboru. V tem je imenovani gospod dijakom tri vrle vzglede v posnemo priporočal, namreč vladiko Slomška, ki je v sosednji fari bil rojen, Davorina Trstenjaka, ki je sedem let v Šentjuriji župnikoval, in pa gosp. Andreja Einspielerja, kateremu na čast se je ravno tudi 21. t. m. v Svečah na Koroškem vršila slavnost.

Po zvršetku slavnostnega vspeleda pričela se je prosta zabava in ples. Tu so se napivale zdravice in prepevale slovenske pesni. Tam se je pa mladina sukala de ranega jutra. Še le, ko je že zarja zasvitala, odšli so zadnji gostje.

Dober uspeh te veselice pa naj tudi druge dijakke spodbuja k enakemu delu. Saj bode njihov

Častljiva gospa se je znala ljubko ravnati po vseh razmerah človeškega življenja. Ko jej je Mabel odpela klopuk in ogrinjalo, pomenkovala se je naslednje ure svojega pohoda pristrčno z mladimi ljudmi ter se je očitno zanimala za vse njih razmere. Mičnost nje vedenja in govorjenja je razveselovalo malo družbo, le najmanj pa ni kratila jej dostojnosti, primerne njene starosti.

Obedovali so točno o določeni uri. Ker bi bila gospa še pred solučnim zahodom rada doma, silili jo niso več, da bi še dalje se mudila. Rano popoldne odpeljala se je mala družba: Mabel in stara gospa na zadnjem sedeži lahkega voza, Beatrica pa vspred poleg resnobnega mladega kočijaža.

Bil je kaj lep dan onega nekoliko oporekanega časa, indijanskega poletja. To naj prej ali poslej prihaja, vedno se odlikuje z znamenji, ki so ameriški jeseni lastna. Ozračje je prevzemalo ona posebna megla, ki solnce sicer ne zakriva, vendar mu žarke zmanjšuje in blaži ter bujnemu in različnemu listju na drevju neki poseben svitodeljuje. Nebo brez najmanjšega oblaka bilo je kaj čisto in najlepše sinje boje, dočim so očrti oddaljenega obzorja bili senčnati in nejasni vsled tenke svetle megle, ki je vso prirodu obdajala. Če se je

oko časi oziralo prek brezmejnih valov, brdnatih poljan, gledalo je visoke stoge sena (hay ricks), ki so se v daljavi in megli skoro kot otoki sredi vesoljnega morja ali kot ladje z razpetimi jadri videli. Zadnja polovica ceste (kajti pot v Jezerišče držala je prek Parcivalove zemlje) vila se je med velikanskimi njivami, ki so bile z režjo in pšenico posejane; rumeno zrnje gledalo je iz teškega klasja ter je ženice privabljal. Potem je pot peljala skozi okrepčavno senco velikega pragozda, s katerim se bi bil lahko vsak angleški plemenitnik poušal. Časi je peketanje konjskih kopit preplasevalo veverico ali kunca ter ja prestrašena prek ceste poganjala, časi so brneče sfrčavali jerebje iz valovja visokega žita. Ko so pa potniki vozili se skozi hladno goščavo, pozdravljali so jih razni tiči z radostnim petjem.

Te skladnosti v prirodi in v potnikih ni motilo nobeno siljenje niti od Mabele, niti od nje spremeljalk. Pogovarjale so se s prav prirojeno lahkostjo ali pa so po svoji volji molčale, kar je časi onim, ki se med seboj v resnici ljubijo, toli prijetno. Še dobro dva kilometra od doma peljala je pot skozi malo goščavo javorjev in hrastov; krasno je bilo pogledati drevje s pisanim listjem, ki je nekaj bilo že odpadlo ter je po tleh ležalo. Zadnji kos pota

zapazila je Mabel, da so se polagoma na višino peljali. Pričakovala ni toli lepega razgleda na tej višini. Iz gozda prišedši je neposredno pred seboj ugledala Parcivalovo hišo, daleč okrog pa neomejene poljane. Priprosta, a kaj okusno zidana hiša je bila iz svetlorumenega kamenja, ki se po tej pokrajini posebno nahaja. Kaj lepo se je razlikovala od temnozelenih boje nekaterih starih pažulkov in ameriških jelk („hemlocks“), ki so tik nje rastle. Bila je dolga in nizka, kajti obsegala je le podruge nadstropje, a razširjala se je čez velik prostor, kajti na obeh straneh je imela krili ter pri tleh tudi vse potrebne prostore; ob sprednji strani držali so se hiše lehkoizidani pomoli, venčani s prijetnimi amerišskimi kozjimi parklji, ki so se s pisanimi bojami jeseni dičili. Na vse strani razen jedne so oči gledale le neomejene širne poljane, obdelano žitno polje in gozdove, tu pa tam kako kmetško hišo in jedno vaško cerkev. Res lep in veličasten je bil ta razgled prek bujno zarastene širne planjave. Še bolj pa se je Mabel začudila, ko je zapazila, kako je sinjesvetlo vodovje M'chiganskega jezera, ki se je daleč proti zahodnemu obzorju širilo, v solnčnem žaru plesalo in se blisketalo. Kar nehoté je velike radosti vskliknila. (Dalje prih.)

trud poplačen s tem, da jim bode vsak Slovenec hvaležen.

Konečno bode vsem onim, ki so v to pripomogli, da se je veselica tako lepo vršila, pristrčna zahvala izrečena, zlasti pa g. dr. Ipavcu, ki je abiturijentom z dobrim svetom in tudi dejanski tako vrlo pomagal, in pa ljubeznivim Šentjurskim gospodičinam, ki so slavnostne prostore prav lepo s cveticami in zelenjem okrasile. Posebna zahvala gre pa tudi vsem Šentjurskim sploh za njihovo poštvalno gostoljubnost. P.

Z Dunaja 25. avgusta. [Izv. dop.] (Lepi dnevi v Kromerizu.) Slovansko pevsko društvo priredilo je skupno z drugimi Dunajskimi češkimi društvami dne 14. in 15. t. m. svoj poletni izlet v Kromeriz, da proslavi petindvajsetletnico tamošnjega pevskega društva „Moravana“. Izletnikov bilo je nad 300, mej njimi veliko število Dunajskih Sokolov v društveni opravi ter 6 jugoslovanskih tamburašev, ki so vzbujali povsod največ pozornost, tembolj, ker je sviranje na tamburice pri naših severnih bratih kaj čisto novega. — Vlak potrebuje malo da ne 5 ur, da pridrdra po moravskem polju, napojenem s slovansko krvjo, do prijaznega Kromeriza. Goste je ljudstvo burno pozdravljalo, pozdrav je bil celo ginljiv na cilji izleta. Vlak postoji, nasproti ti doné silni akordi prekrasne „Byvali Čechove“ in takoj potem gromoviti „Na zdar!“ Ko ta burja poleže, nagovori goste s srčno dobrodošlico predsednik slavnostnega odbora Kromerizkega, a zahvalita se mu v lepih besedah v imenu Čehov z Dunaja g. Balik, v imenu Jugoslovancev g. Brlič. Mej sviranjem narodnih koračnic pomika se na to v praznično ozalšano mesto neprezrta množica — njim na čelu najmanj sto parov čilih mladih Moravanov na iskrih konjih in cela kita narodnih zastav — a krasne hčere rodovite Hane obsipajo mile goste sosebno tamburaše duhtečim cvetjem in bujnimi rožami. Žal, da se ni mogel dolgi sprevod do dobra razviti, ker začel je padati brezobziren dež, ki pa ni ubranil, da ne bi bil mestni župan gosp. Kulp gostov na glavnem trgu še jedenkrat pozdravil, kojemu sta odzdravila češko pevovodja gosp. Buchta, slovensko pa drd. Bile.

Jugoslovanci dobili so svojega kašipota, ljubeznivega g. Kašpařika, ki jim je razkazoval mesto ter dovedel vsakega na določeni stan, kjer so bili vsi preprijazno vsprejeti. Zanimiv je osobito nadbiskupski lepi in prostorni park in velika palača, v kateri je zboroval burnega leta 1848 naš državni zbor. Nadbiskup ima tu svojo stražo — grenadirje — že vse bolj priletne, ki se vedejo pri svojem opraviilu prav po domače in videti je bilo, da jim ni mari vojaške discipline.

Popoludne bil je ljudski tabor, naperjen proti zadnji Gautsch-evi šolski naredbi. Ljudstva je bilo do 15.000 duš in sicer ne — kakor pišo nemški listi — največ žensk in mlečnozobih mladeničev, ampak samih zavednih možakov. Prisotni so bili poslanci dr. Kozarek, Bromovski, Skopalik in več družih moravskih političnih vodij. Ljudstvo je bilo razjarjeno in dajalo je svojemu gnevu obilo duška, kadar se je izgovorilo ime nepriljubljenega ministra. Vsprejela se je h koncu resolucija, ki obsoja v energičnem tonu Gautschevo delovanje in pozivlje češke poslance, naj postopajo odločno proti njemu.

Zvečer se je vršil koncert. Glavna točka bila je veličasten oratorij „Hostynske pesmi“ od češkega skladatelja Vojačka, člana Petrograjske dvorne opere, ki je vodil osobno svojo kompozicijo. Močen zbor — čez 80 pevcev in pevk — in izvežban domač orkester izvršila sta svojo nalogo izvrstno, nekatera fortissime-mesta, stavljena v čudovito-krasnih akordih, pretresala so ti mozeg in drob, tako da si je moral svetim strahom slušati. Solist g. Vilimek je ta večer kar čaral s svojim zvonkim glasom. Najzanimivejša točka za Kromerizko občinstvo je pa bil nastop tamburašev pod večjim vodstvom gosp. dr. Floršičevem. Vsprejeti s frenetičnimi živio-klici igrali so dve točki izborni in po tem še ves večer razveseljevali v meščanski besedi občinstvo svojim sviranjem, mej tem ko se je razvil v koncertni dvorani živahen ples. Na plesu in v meščanski besedi bilo je prilike dovolj, opazovati, kako mogočno razvit je narodni duh pri naših severnih bratih; le silnimi prošnjami mogel si preprosi svojo živooko plesalko, da je govorila „vseslovansko“. Še trši so bili moški; ako nesi besede razumel, opisoval ti jo je, dokler sta bila jedina. — V meščanski besedi govorilo se mnogo o čeških gostih na slovenskih tleh in o slovanski uzajemnosti. Marsikoga zalotila

je ura pete še v prijetni družbi in mesto v posteljo, moral je na kolodvor, kajti odpeljati se je bilo treba na goro Hostyn. Pri odhodu poklonile so Kromerizke gospodičine tamburašem dragocen trak v spomin. Srčna hvala njim in slavnostnemu odboru za tako pristrčno bratovski vsprejem!

Kdor hoče na Hostyn, peljati se mora do trga Bistrice. Bistričani in Bistričanke vsprejeli so goste slovesno in bratovsko. Ker je pot na Hostyn težavna, treba se je bilo okrepčati, potem pa hajt na trnjevo pot. Hostyn bi skoro primerjal naši Šmarni gori: stoji tudi na samem, a višji je in strmejši. Najhujšemu grešniku morajo biti grehi odpuščeni, ako gre s pravim namenom do vrha — do Marijinega svetišča — sloveče božje poti. Cerkev je prostorna in stoji na mali ravnini. Na Vel. Šmaren je tu gori shod, zato je bilo ljudij v cerkvi in daleč po hribu vse črno. Cerkevno svečanost povzdigovalo je ubrano petje slov. pevskega društva in — gledaje toli pobožno v molitev utopljenega naroda, slušaje toli milo-topeče se glase — utopil si se i ti in prosil in molil za narod svoj. — Popoludne razvila se v je zalem Rudolfovom Dolu ob vznožji Hostyna sredi smrekovega gozda prosta domača zabava. Na trati ležeč razveseljeval se je narod s petjem, plesom in godbo, jedjo in pijačo, spoznaval se in bratil. V trdem mraku že odšli so Dunajski gosti skozi Bistrico proti avstrijski stolici, ločivši se od vrlih Kromerizancev v Hulinu z gromovitim Na zdar! in Živeli!

Domače stvari.

— (Vabilo k slavnosti sedemdesetletnice Davorina Trstenjaka v Slovenjem Gradcu) v nedeljo dne 4. septembra 1887. Spored slavnosti: I. Sv. maša v cerkvi sv. Ponkrancija na gradu ob 10. uri. II. Poklon deputacij in zastopnikov v župni hiši v Starem trgu ob 12. uri. III. Skupni obed ob 2. uri v gostilni g. Güntherjevi v Slovenjem Gradcu. Slavno „Slovensko pevsko društvo“ bode med obedom pelo več zborov. IV. Ljudska veselica na Lobetovem vrtu se začne ob 4. uri: 1. Slavnostni govor, govori g. dr. Ivan Tavčar iz Ljubljane. 2. Koncert „Slovenskega pevskega društva“. 3. Prosta zabava, pri kateri svira domača godba. — „Slovensko pevsko društvo“ bode pri slavnosti pelo sledeče pesni: A. Moške zборе: 1. A. Förster: „Sokolska“. 2. A. Nedved: „Domovina“. 3. Benj. Ipavic: „Mi vstajamo“. 4. Davorin Jenko: „Naprej“. 5. A. Förster: „Tam, kjer beli so snežniki“. 6. Tovačovski: „Bože, živi, blagoslovi“. 7. Lichteneger: „Lepa naša domovina“. 8. Hajdrih: „Jadransko morje“. 9. Kocjančič: „Danes tukaj, jutri tam“. 10. Gust. Ipavic: „Slovenec sem“. 11. Davorin Jenko: „Molitev“. B. Mešane zборе: 1. Gustav Ipavic: „Pozdrav“. 2. J. Leban: „Sem slovenska deklica“. 3. F. S. Vilhar: „Domovina“. — Ustopnice za obed po 1 gld. se dobivajo pri slavnostnem odboru v Slov. Gradcu. Kdor se ga želi udeležiti, naj se oglašja najdalje do 30. avgusta. Ravno tako za vožnjo iz Spodnjega Dravberga do Slov. Gradca in za prenočišča. Vlak odhaja iz Maribora ob 8. uri 15 min. dop. in ob 3. uri pop., ter prihaja v Spodnji Dravberg ob 11. uri 16 min. oziroma 5. uri 11 min. pop. Od Koroške strani prihaja vlak v Sp. Dravberg ob 10. uri dop. in 4. uri pop. Za udeležence slavnosti, ki so pravčasno oglašali svoj prihod, bodo vozovi pripravljeni na kolodvoru, da jih odpeljejo v 3/4 ure oddaljeni Slovenji Gradec. Slavnostni odbor.

— (K ravnopravnosti) C. kr. uradi še vedno neso na tistem stališču ravnopravnosti, kakor jo zahteva naš zakon. Pri c. kr. deželni blagajni posluje nek gospod, kateri navlaš na slovenska vprašanja strank trdovratno nemško golči, dasi je naša državljanska pravica, svojega jezika pri c. kr. uradih na Slovenskem posluževati se. To je faktum. Usiljuje se nam pak še vprašanje do dotične c. kr. oblasti, je-li misli v tem oziru kaj ukreniti, ali ostane vse pri starem nemškutarenji? Radovedni smo.

— (Umrl) je preteklo nedeljo g. Rijavic Blaž, župnik v Batujah pri Črničah za mrtvoudom. R. I. P.!

— („Popotnik.“) List za šolo in dom ima v svoji 16. številki nastopno vsebino: Na kaj se ima poučevalna delavnost ljudske šole ozirati, kolikor se dotika zdravoslovja (zdravstva)? Spisal Armin Gradišnik. — O gluhozemih. — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. Iz latinskega jezika preložil prof. Fr. Brežnik. — Listek. „Kje domov moj?“ — Dapisi. — Novice in razne stvari.

— (Rogača) izšla je danes 16. številka. Poleg „Postopačevih pesmij“ je „Klestin“ napisal par hudomušnih „Sršenov“ in je tudi sicer precej šaljivega berila. Jako neprijetna pomota urinila se je na 125. str., kjer je stavec napisal „V ječi“ in „Narodna“ zamenjal, kar bode s tem popravljeno.

— (Pravila obrtnega pomočnega društva) v Ljubljani potrdila je c. kr. deželna vlada, kakor jih je prenapredil zadnji občni zbor. Vsled tega bode jutri v magistratni dvorani izredni občni zbor, da se voli popolnoma novo ravateljstvo in odbor za pregledovanje računov.

— (V Postojino) odidejo danes rezervisti 17. in 97. pešpolka ter kranjski deželni brambovci. Tudi koroški polk FML. Dahlen št. 7 se je včeraj odpeljal iz Celovca v Postojino, kakor tudi 7., 8. in 27. lovski batalijon. Vsega vkupe bode v Postojini zbranih nad 12.000 vojakov.

— (Raki) so se po nekaterih vodah po Dolenjskem zopet zaplodili in ob petkih dobivajo se že lepi raki na trgu. Posebno lepih dobili so te dni v Cerkniskem jezeru in je poslali v Ljubljano, od tu deloma na Dunaj.

— (Tovarno za vozna peresa) ustanovil je na Viči g. Jurij Vatolo z družnikom.

— (Dubovske premembe v Lavantinski škofiji:) V pokoj sta šla gg. Lovro Kramberger, župnik pri sv. Križi pri Ljutomeru, in Josip Hajšek, kaplan v Skalahu. — Premesteni so gg. kaplani: Fr. Rožker od Male Nedelje v Zavrče, Fr. Slavič iz Zavrč k sv. Antonu v Slov. gor.; Martin Kralj od sv. Antona k Mariji Snežni, Jarnej Pernat od Marije Snežne k Mali Nedelji. — Novomašnika gg. Janez Spende in Martin Heric nameščena sta kaplanoma, prvi v Skale, drugi v Rajhenburg.

— (Premembe v Frančiškanov provinciji sv. Križa:) Na Trsatu o. Julij Brunner gvardijan, o. Pacifik Fister vikar. V Rudolfovem je gvardijan o. Inocencij Koprivec, vikar pa o. Hugolin Sattner. V Kamniku gvardijan o. Albert Pintar. V Klanjci gvardijan o. Rajko Podlipec, vikar o. Emanuel Topolnik. V Karlovcu gvardijan o. Robert Dolinar. V Jaski vikar o. Felecijan Matevž, pridigar o. Bonifacij Pavliček.

— (Porotne obravnave) prično se pri Ljubljanski deželni sodnji dne 12. septembra. Doselej je razpisanih deset obravnav, mej njimi tri dni, 16., 17. in 18. septembra trajajoča obravnava zoper 20 kmetov iz Bevk pri Vrhniki, ki so napali žandarje, zaradi hudodelstva javne posilnosti. Zatožbo bode zastopal državnega pravdnika namestnik, gosp. dr. Ferjančič.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 27. avgusta. Dolenja zbornica zavrgla z 272 proti 194 glasom Gladstonov predlog, naperjen proti proklamaciji vlade glede narodne irske lige.

Dunaj 26. avgusta zvečer. Zdravje nadvojvodinje Marije Jozefe se je zboljšalo, nevarnosti ni več. Princ Jurij Saksonski vsled tega odpotoval v Draždane.

Peterburg 26. avgusta. Po včerajšnji izjavi v „Journal de St. Petersburg“ pričakujejo listi, da bode Rusija storila nove korake proti princu Koburškemu.

Carigrad 26. avgusta. (Izvestje Reuterjevo.) Porta naročila Šakir paši, naj od ruskega kabineta zahteva program, po katerem bi se imel ravnati ruski general, ki se bode poslal na Bolgarsko.

Carigrad 26. avgusta. Kakor se zagotavlja, bode Porta vlastim novo okrožnico poslala, s pozivom, naj se praktično sporazume ob vprašanji bolgarskem. Pričakuje se odgovor princa Ferdinanda na telegram Porte.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (19—6)

Poslano.

Z najvišjim častnim darilom mesta Lipsko, efektivno zlato kolajno, odlikovani **Bouillon-Extrait-Maggi**-jevi se ne sanjo zamenjati z drugimi mesalnimi ekstrakti. Ne da bi se kaj drugega pridelalo, samo malo se ga dene v gorke vode, pa se kar naredi izjemno krepka osvežujoča mesna juha. Toda vsak naj sam poskusi. Jeden sam poskus ga bode bolj preveril o dobroti **Maggi**-jevih **Bouillon-Extrait** ov, kakor vsaka hvala in priporočila. Skoro še

boljše je kot dišava za juho in jedi. Najpriprostejšim jedilom dajo nenavadno slast, ker so zdatni, se tudi z njimi mnogo privarčuje ter nudijo, ker se dobivajo v treh različnih bazah kot puran, — fines, — herbes-gomolike v trgovini, jako prijetne premene.

Juhne moko Maggi jeve, jednako visoko odlikovane, so fino misleče kombinacije raznega sočiva z drugimi pridevki za juho, kot zelen grah z južno zelenadjo, zlati grah z rižom in tako dalje ter se zaradi svoje okusnosti, hitre priprave in lahke prebavljivosti ne morejo dosti priporočati gospodinjam. (610)

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji (192—115)
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:
 26. avgusta.
 P. i. v. Simoni iz Kaira. — Salomon, Lautenschlager, Fabet, Gridl, Pergeš, Saus, Tausig z Dunaja. — Franta iz Prage. — Kind s Češkega. — Temesary iz Budimpešte. — Schmidt iz Solnograda. — N. kodem iz Grada. — Weltner iz Miskolca. — Pesarič iz Celja. — Metlikovets iz Trsta. — Hayek iz Gorice. — Kop ivnikar z Vrhnike. — Pri m. Hildebrand iz Monakova. — Macke iz Klunov. — Sautter z Bavarskega. — Riemerschmidt z Dunaja. — Wolf iz Budimpešte. — Sorger iz Grada. — pl. Valois, pl. Regnart iz Trsta. — Pri bavarskem dvoru: Obermann z Dunaja. — pl. Karinino. iz Grada. — Pri južnem koledvoru: Avian, Graf z Dunaja. — Diescha iz Budimpešte. — Pirnat iz Idrije. — Struna iz Mokronoga. — Pri avstrijskem cesarji: Medoca iz Budimpešte. — Dudaš, Niesfergali, Rode, Jelen iz Feldvara.

Umrli so v Ljubljani:
 26. avgusta: Marija Mave, delavčeva žena, 36 let, Sv. Petra cesta št. 48, za jetiko. — Marija Bantan, šivilja, 48 let, Kravja dolina št. 11, zaradi pomanjkanja krvi. — V deželni bolnici: 26. avgusta: Jakob Debevec, kovač, 24 let, za jetiko.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
26. avg.	7. zjutraj	737.18 mm.	11.2 C	brezv.	megla	
	2. pop.	735.86 mm.	23.6 C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.18 mm.	16.0 C	brezv.	d. jas.	

Srednja temperatura 16.9°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza
 dne 27. avgusta t. l.
 (Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 81.50	gl. 81.55
Srebrna renta	82.80	82.75
Zlata renta	112.95	112.70
5% marena renta	96.45	96.45
Akcije narodne banke	885.—	886.—
Kreditne akcije	282.10	282.—
London	125.85	125.80
Srebro	—	—
Napol.	9.95	9.95
C. kr. cekini	5.94	5.94
Nemške marke	61.55	61.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 129	gl. 50
Državne srečke iz l. 1864	100	165
Ogerska zlata renta 4%	100	85
Ogerska papirna renta 5%	87	45
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gl. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gl. 181	25
Budolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	107
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	226	—

Učenci (591—5)
 dobé dobro hrano in stanovanje po nizki ceni
 v Nemških ulicah št. 6, I. nadstropje.
F. Hriber.
 Traži se za odmah nastupiti u službu sposoben
 izučeni
vinogradar i pivničar.
Gospoštija Božjakovina,
 (607—1) pošta Dugoselo.

Praktikanta,
 mladeniča, ki je dovršil četrti gimnazijalni ali realni raz-
 red ali pa trgovsko šolo, ter je zmožen slovenskega in
 nemškega jezika in razume vsaj nekoliko tudi italijanščine,
 vsprejme slovenska tvrdka v Trstu,
 ki se peča z jedilnim blagom na debelo. — Ponudbe se
 prosi: **P. S. št. 2, poste restante Trst.** (597—2)

Poslano.
 Najbolj razširjeni časopisi po vsej Evropi objavili so
 spomladi l. 1887. naslednjo novico:
 (Vlede čajovega pokušanja zbole) Ruski trgovci
 s čajem, Molchanov, na Kitajskem, ki premore milijone,
 je zdaj v Parizu, kamor se je prišel zdraviti zaradi nje-
 gove živčne ali nervne bolezni. Petdesetletni mož boleha
 vsled pokušanja čaja na očeh in živcih. Peča se pa že
 dlje nego četrt stoletja z izvažanjem čaja v Evropo;
 vsled njegovega posredovanja pošiljajo ves čaj po kara-
 vanah na Rusko in od tod še le v druge dežele. Pride-
 lovanje čaja je na Kitajskem prepovedano Evropeem, a
 kljub temu so tu vsled njegovih trgovinskih zvez ne-
 izmerne pokrajine njegova last.
 Ravno iste posledke kot čaj ima tudi kava;
 obstoje pa isti v svojih kofeina in theina, ki so v svoji
 kemični sestavi popolnem slični.

Zatorej pijte
Ubald pl. Trnkoczy-jevo
hmeljevo sladno kavo.

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
**II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to naj-
 bolj ugaia.**
III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolehače na:
 želodec, prsih, jetrih, obistih in živcih, za do-
 jenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po
 otročej postelji, prebolele, malokrvne i. t. d. i. t. d.

Zametek s 1/2 kilo vsebine velja samo 30 kr.
 Kupite pa to kavo le takrat kot pristno, ako je na
 zamotku to oznanilo s postavno uknjiženo varnostno marko,
 namreč gorenja podoba izumitelja in izdelovalca te kave z
 njegovim naslednjim podpisom.

Ub. pl. Trnkoczy
lekar
 Dobiva se v (612—1)

LEKARNI TRNKOCZY
 zraven rotovža v Ljubljani.
 Razpošilja se vsak dan po pošti.
 Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.
 (Ustnovodna esenca in zobni prašek.)
 Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob,
 zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta
 in odpravijo smrdčo sapo.
 Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krva-
 venje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se
 stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena**
steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelji
zobnega praška 60 kr. (238—41)
 Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri
 Hradskega mostu v Köhlerjavi hiši I. nadstropje,
 pri lekarji Svobodni in trgovci Karinger-jl.

Malenčni sirup,
 kateri se s parom zgošuje in kuha, je popol-
 nem čist ter se izdeluje iz najlepših duhte-
 lih kranjskih gorskih malene. Ta sok
 se ne pokvari veliko let in ohrani vedno svojo
 krepko vonjavo in naravno barvo, ako se ga
 hrani v steklenicah, ležečih na hladnem.
Prodaja se v steklenicah po 1 kilogr.
80 kr., 10 steklenic 7 gl. 50 kr. Manjša
steklenica velja 40 kr.
 Naročuje se (5—6)
v lekarni Piccoli-jevi,
 na Dunajski cesti v Ljubljani,
 in se z obratno pošto proti povzetju ali pred-
 plačilu zneska točno in vestno razpošilja.

Tovarna za kostne pridelke in lim
Luckmann-a & Bamberg-a
 v Ljubljani
 priporoča svoja zeló vspešno učinkujoča
umetna gnojiva, kostne
moke in superfosfate
 po najnižjih cenah.
 Na zahtevanje se vpošlje cenilnik in prospekt.

2 dijaka
 vsprejmeta se pod ugodnimi pogoji v stanovanje in hrano.
Friderik Drenik,
 (574—3) Krakovske ulice h. št. 21.
V „NARODNI TISKARNI“
 v Ljubljani
 so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Ivan Zbogor.
 Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-
 žinsk. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.
 Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.
 Roman. Spisal L. Haldey, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203
 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.
 Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J.
 Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane
 20 kr., po pošti 25 kr.

Pariz v Ameriki.
 Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * *
 Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po
 pošti 55 kr.

Junak našega časa.
 Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.
 Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.
 Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mlovrh. — Ml. 8°,
 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.
 Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pol. Cena
 40 kr., po pošti 45 kr.

Trije javni govori.
 Tri dni v starem Rimu. Govoril prof. Fr. Wiesthaler.
 — Ženstvo v slovenski národní pesni. Govoril drd.
 Ivan Tavčar. — Jeanne d' Arc, devica orleanaska.
 Govoril prof. Fr. Šuklje. Ml. 8°, 134 strani. Cena 20 kr.,
 po pošti 25 kr.

Za znižano ceno
 se morejo še dobiti sledeče
slovenske lepoznavske knjige:
I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribč.
 — Životopisje, spisal Rajč Rož. — Prešern, Prešerin
 ali Preširen, spisal Fr. Leistik. — Telečja pečenka,
 novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribč.
 — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z
 grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava
 bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, fran-
 coski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik.
 Velja 25 kr.
 Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posa-
 mezne zvezke pa 5 kr.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v
AMERIKO
 (439—23)
 pri c. kr. konc. Anchor Line,
 Dunaj, I., Kolowratring 4.

J. ANDEL-a
 novoliznajdeni
prekomorski prah
 umori
 stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
 ljince, prešilke, ptične črvice, sploh vse žu-
 želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
 žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.
 Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri
J. ANDEL-u,
 „pri črném psu“
 13, Húsová (Dominikanská) ulice 13,
 v PRAGI.
 V Ljubljani pri Albinu Šlišarji, trgovcu na
 Dunajski cesti št. 9.
 Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
 plakatih. (369—8)

Dve prodajalki

iz dobre rodbine, večji nemščine in slovenščine, spretni in zvedeni, vsprejmeta se v prodajalnici drobnega in posamentirkega blaga v Zagrebu.
Ponudbe vsprejmeta Fran Müller-jev Annoncen-Bureau v Ljubljani. (590—3)

JAN. JAX, Ljubljana.

ZALOGA (230—20)

Bicycles, Tricycles in otročjih velocipedes.

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih bažah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI,
speditérji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani,
Dunajska cesta št. 15. (401—16)

Izjava o dr. Friderika Lengiel-a

brezovem balzamu.

„Racionalno izbrane snovi tega lepota so za lepo polt nepresegljive dobrote in upliva. Da se hitro zgleda koža po prestanih kozah, zato je ta balzam pravi unikum.“ (410—7)

Med. Dr. Raspi,
vseučilišni prokurator.
Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-j, lekarji; na Dunaji pri Ph. Neustein-u, mesto, Plankeng.

Marijinceljske kapljice za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te isti nite Marijinceljske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611—1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Slikar Strukelj,

v Ljubljani, v Kolodvorskih ulicah št. 5,

prevzame

slikanje sob, dvoran in dekoracij

po primernej ceni.

Priporoča se p. n. občinstvu z velespoštovanjem za taka dela po nizki ceni. (595—3)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbani Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojmi se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.
6. zvezek:

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gld. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročé skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79—49)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani,

Kongresni trg,

Gledališka stolba.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“ po nizkej ceni.

Dijak

vsprejme se pod ugodnimi pogoji na stanovanje in hrano pri pošteni obitelji, stanujoči na Mestnem trgu blizu šol. Tudi glasovir je na razpolaganje. Natančneje se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (609—1)

Zaprta kočija, lahek, na pol odprt koleselj in par novih konjskih oprav po poluangleški šegi

se po ugodnih cenah prodaja.

Več se poizve: Kongresni trg št. 12, I. nadstropje, v Ljubljani. (586—8)

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjanstva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati, da imam za

jensko in zimsko sezono

v zalogi najboljša angleško, francosko in moravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernejšem kroji z zagotovitvijo jako realne in kolikor mogoče cene postrežbe.

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pauschin-ovej hiši. (565—8)

! Gostilničarjem na deželi!

priporočam razen eksportnega piva

dvojak
(Jako krepko pivo)
(Doppelbier)

iz pivovarne bratov Koslerjev v steklenicah po $\frac{1}{10}$ litra. (462—25)

Zahtevajo naj se ceniki.

A. Mayer-jeva zaloga v Ljubljani.

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa.

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specialno z roko ali nogo: ploščate in krožne žage (Band- und Kreissägen), stroje za žlebanje in dolbenje (Fräse- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722—24)

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in z zvezami po najnovejših sistemih, skrbce iz železa in kovine.

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh potrebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIČ-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir (Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,

kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice, čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena drevesa za oranje. (523—6)

FRAN CHRISTOPH-ov

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jednostavnega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljate barve) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri IVANU FRANKMANN-u; — v Beljaku pri izumitelju in jedini izdelovalcu pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN. (516—6)

Za lovsko sezono!

Največja izber orožja z jamstvom, da je dobro in dobro strelja, kot

lovske puške, salonske puške, revolverji, kakor tudi vse priprave za lovce in municije

dobiva se po ceni pri

Franu Kaiser-ji,

puškar in prodajalec orožja, — Ljubljana, Židovske ulice.

Tudi se poprave najhitreje in najceneje izvršujejo.